

Mál nr. 85/2020**M og****V vegna ábyrgðartryggingar A****Deilt um hvort tjónsatvik í skotboltaleik sé bótaskyldt úr ábyrgðarlið heimilistryggingar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 21.02.2020 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 09.03.2020 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Hinn 5. apríl 2019, þegar M tók þátt í skotboltaleik í íþróttatíma í grunnskólanum B þar sem hann stundaði nám, sparkaði annar nemandi, C, í hönd hans með þeim afleiðingum að M hlaut brot á þumli. Vegna þessa krefst M bóta úr ábyrgðartryggingu A, móður C, hjá V.

Í málskoti kemur fram að samkvæmt skráningu B um atvikið hafi M og C verið að berjast um boltann, og M verið kominn með hendur á boltann þegar C sparkaði í hann með fyrrgreindum afleiðingum. Í skýrslu B komi fram að C segi að um óviljaverk í hita leiksins hafi verið að ræða. M lýsi atvikum með svipuðum hætti nema segist ekki viss hvort um óviljaverk eða ásetning hafi verið að ræða.

M ber að C hafi verið „úr leik“ þó þess sé ekki getið í skýrslu B og eigi sú afsökun að um óviljaverk í hita leiksins hafi verið að ræða því ekki við. Auk þess sé óumdeilt að bannað sé, samkvæmt reglum leiksins, að sparka í skotbolta. Bendi atvik málsins eindregið til þess að um viljaverk hafi verið að ræða, sem sé bótaskyldt úr umræddri váttryggingu sem taki til skaðabótaskyldrar háttsemi váttryggðs. Höfnun V byggi hins vegar alfarið á einhliða saminni yfirlýsingu B sem M hafi ekki undirritað.

Í bréfi sínu til nefndarinnar vísar V til þess að M beri sönnunarbyrðina fyrir því að tjónsatburður verði rakinn til saknæmrar háttsemi C og sú sönnun hafi ekki tekist. Umrætt slys verði aðeins rakið til óhappatilviljunar, þar sem M og C hafi báðir reynt að ná til boltans á sama tíma, og ekkert liggi fyrir um að C hafi valdið slysinu af saknæmu gáleysi. Í íslenskum rétti hafi þá lengi gilt reglur um áhættutöku við þátttöku í íþróttaleikjum enda fylgi henni alltaf einhver hættu á meiðslum. Þá liggi ekkert fyrir um að C hafi valdið umræddu slysi af ásetningi, en jafnvel þó svo væri tæki váttryggingin samkvæmt skilmálum sínum ekki til slíkra tilvika. Er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Heimilistrygging sú sem A var með í gildi hjá V á tjónsdegi tekur til C sem eins hinna váttryggðu. Þá er fjallað um ábyrgðartryggingu í 3. kafla viðeigandi váttryggingarskilmála og kemur þar fram að váttryggt sé gegn þeirri skaðabótaskyldu sem fellur á váttryggðan sem einstakling enda sé skaðabótaskyldan bein afleiðing tjóns á mönnum eða munum.

Í málskoti er því haldið fram af hálfu M að C hafi verið úr leik þegar umrætt atvik átti sér stað. Þessi staðhæfing fær ekki stoð í öðrum gögnum málsins og er í andstöðu við skýrslu B vegna málsins. Verður því að líta svo á að M og C hafi báðir verið þátttakendur í skotboltaleik í íþróttatíma. Ljóst er að við þátttöku í hröðum boltaleik er alltaf ákveðin hættu á meiðslum og því að þátttakendur lendi saman. Við mat á því hvort C hafi umrætt sinn sýnt af sér saknæma og skaðabótaskylda háttsemi ræður þá ekki úrslitum að hann hafi umrætt sinn beitt fætinum þrátt fyrir að bannað sé að sparka í skotbolta, enda verður að telja að slíkt geti átt sér stað í viðleitni við að koma boltanum burt. Það er M að sýna fram á að tjón hans megi rekja til skaðabótaskyldrar háttsemi C og samkvæmt framansögðu hefur sú sönnun ekki tekist. Verður því að líta svo á að um óhappatilvik hafi verið að ræða og þar af leiðandi er kröfu M hafnað.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt til bóta úr ábyrgðarlið heimilistryggingar A hjá V.

Reykjavík 21. apríl 2020
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.